

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5C/63/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617206955
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2021:2617206955.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v spore žalobkyne: Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/X, XXX XX T., zastúpená Advokátskou kanceláriou Kurucová, s.r.o., so sídlom Hurbanova 486/2, 905 01 Senica, IČO: 36 271 268 proti žalovaným: 1. P. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. Y. XX, XXX XX Y. Y. a 2. R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. Y. XX, XXX XX Y. Y. o zaplatenie 1.970,00 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 1.248,46 €, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.248,46 € od 09.12.2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd konanie vo zvyšku z a s t a v u j e .

III. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 26,74 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 08.12.2017 domáhala, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 1.970,00 €, úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 985,00 € od 08.12.2015 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 985,00 € od 08.12.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. V odôvodnení žaloby uviedla, že je vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. Y. Y., zapísaných na LV č. XX, a to parcely č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 279 m², parcely č. XXX/X - záhrady vo výmere 433 m², parcely č. XXX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 374 m² a rodinného domu súpisné č. XX postaveného na parcele č. XXX/X v celosti. Nehnuteľnosti nadobudla na základe darovacej zmluvy vlozenej Správou katastra T. pod č. L. XXXX/XX od brata L. E., ktorý mal v nehnuteľnosti zriadené právo doživotného bývania. Nehnuteľnosť užívajú žalovaní bez toho, aby jej platili nájom. S nehnuteľnosťou má len výdavky, platí daň a žalovaní sa z nehnuteľnosti vystaňovať nechcú. Podala žalobu o vypratanie nehnuteľnosti, konanie sa viedlo pod sp. zn. 7C/136/2006. Žalovaná v 1. rade bola zaviazaná nehnuteľnosť vypratať spolu s Y. E., ktorý sa však medziasom vystaňoval. Najvyšší súd SR však rozhodnutie vo výroku, ktorým bola žalovaná v 1. rade povinná vypratať nehnuteľnosť a vo výroku o trovách konania zrušil. Okresný súd Senica rozsudkom č.k. 10C/113/2011 zo dňa 22.04.2015 rozhodol o vypratání tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní vypratať predmetné nehnuteľnosti, a to žalovaná v 1. rade do 3 dní od zabezpečenia bytovej náhrady a žalovaný v 2. rade do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.01.2017. Dňa 29.04.2011 podala na Okresnom súde Senica žalobu na zaplatenie nájomného za užívanie jej nehnuteľnosti. Vec sa viedla pod sp. zn. 9C/55/2011 a domáhala sa vydania bezdôvodného obohatenia z titulu užívania predmetných nehnuteľností. Vo veci znalec Ing. Pavol Patinka vypracoval znalecký posudok č. 36/2012 zo dňa

04.04.2012. Bezdôvodné obohatenie bolo určené do 07.12.2015. V konaní na Okresnom súde Senica vedenom pod sp. zn. 9C/55/2011 žalovaní tvrdili, že záhradu vo výmere 433 m² neužívajú, a keďže nebýva v Y. Y., nemohla preukázať, že záhradu užívajú. Nájomné za užívanie záhrady jej súd nepriznal, priznal len nájom za zastavané plochy a stavby na nich umiestnené. Touto žalobou sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie parcely č. XXX/X a parcely č. XXX v k.ú. Y. Y. vrátane stavieb, ktoré sa na nich nachádzajú. Podľa znaleckého posudku Ing. Pavla Patinku ročný nájom za užívanie stavieb bol určený na strane 19 v sume 355,00 €/rok. Nájom pozemkov na strane 18 za rok na m² je 0,965 €/m²/rok. Výmera pozemkov parcely č. XXX/X a parcely č. XXX je 653 m², takže ročný nájom predstavuje sumu 630,00 € za rok (0,965 m²/rok). Ročný nájom za stavby a pozemky vyššie uvedené je 985,00 € za rok. Uplatňuje si bezdôvodné obohatenie, ktoré predstavuje nájom od 08.12.2015 do 08.12.2017 v celkovej sume 1.970,00 €. Keďže v danom prípade ide o príbuzných, matku a syna, žiada, aby jej sumu 1.970,00 € zaplatili spoločne a nerozdielne. Žalovaní jej nezaplatili nič na nájomnom, hoci nehnuteľnosti neustále užívajú a vedia o konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré nie je doposiaľ skončené. Žalovaní jej dlhujú sumu 1.970,00 € za užívanie jej nehnuteľností od 08.12.2015 do 08.12.2017. V roku 2012 bol vypracovaný znalecký posudok Ing. Patinku a od tohto dátumu žalovaní vedia aká je výška nájmu a teda výška bezdôvodného obohatenia, nakoľko užívajú jej nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, bez uzavretia nájomnej zmluvy. Nájomné žalovaní neplatili vôbec a neuhradili jej dlžnú sumu riadne a včas, dostali sa do omeškania, a preto žiada, aby jej žalovaní uhradili i úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy 985,00 € od 08.12.2015 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy 985,00 € od 08.12.2016 do zaplatenia.

2. Žalobkyňa na preukázanie svojich tvrdení uvedených v žalobe doložila listinné dôkazy, a to výpis z listu vlastníctva č. XX pre obec Y. Y., katastrálne územie Y. Y., okres T., Znalecký posudok č. 36/2012 zo dňa 04.04.2012 vypracovaný znalcom Ing. Pavlom Patinkom a rozsudok Okresného súdu Senica č.k. 9C/55/2011 zo dňa 19.04.2017.

3. Okresný súd Senica žalobe v celom rozsahu vyhovel, a to platobným rozkazom č.k. 5C/63/2017-58 zo dňa 13.03.2018, proti ktorému podali žalovaní v 1. a 2. rade v zákonom stanovenej lehote odpor s vecným odôvodnením, a preto súd tento platobný rozkaz uznesením č.k. 5C/63/2017-65 zo dňa 17.05.2018 zrušil.

4. Žalovaní v 1. a 2. rade v odôvodnení odporu zo dňa 05.04.2018 uviedli, že ešte nie je ukončené konanie 9C/55/2011 a nebolo súdom vypočítané adekvátne nájomné, ktoré by zodpovedalo stavu a veku 167 ročnej nehnuteľnosti a doteraz nie je právoplatne rozhodnuté o výške nájomného, je podané odvolanie. Parcelu č. 251 neužívajú, čo súdu jednoznačne preukázali, a preto je v rozpore so zákonom, aby platili za to, čo neužívajú. Žalobu žiadali zamietnuť, pretože sa jedná o bezzmluvný vzťah. Medzi žalobkyňou a žalovanými neexistuje žiadna nájomná zmluva, ktorá by určila povinnosť žalovaným platiť nájomné za prenájom rodinného domu. Nájomné, ktoré súd určil nie je adekvátne, je vysoké, nakoľko žalovaní nehnuteľnosť udržiavajú, opravujú, vykurujú a jedná sa o starý 167 ročný dom, ak by tomu tak nebolo, nehnuteľnosť by už nestála. Znalec v znaleckom posudku stanovil nájomné tržné, ktoré bolo vypočítané v rozpore s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Žalovaná v 1. rade užíva nehnuteľnosť na základe právneho dôvodu od roku 1976, kedy si za ňu zaplatila. Taktiež NS SR uznesením zo dňa 03.02.2011 jej priznal právo na bývanie, pokiaľ jej žalobkyňa nenájde primeraný náhradný byt, a preto sa žalovaná v 1. rade nemôže bezdôvodne obohacovať, nakoľko užíva nehnuteľnosť na základe právneho dôvodu. Tvrdenie žalobkyne, že žalovaní odmietajú vypratať nehnuteľnosť sa nezakladá na pravde, pretože žalobkyňa je povinná nájsť žalovanej v 1. rade primeraný náhradný byt, ktorý jej do dnešného dňa nenašla. Žalobkyňa klame, keď tvrdí, že s nehnuteľnosťou má len výdavky, pretože za 12 rokov, čo je údajná vlastníčka, do nehnuteľnosti neinvestovala na opravy ani cent, nikdy sa nezaujímalala v akom stave nehnuteľnosť je, platí len domovú daň. Práve žalobkyňa sa bezdôvodne obohatila a obohacuje na úkor žalovanej v 1. rade a jej dvoch synov, pretože získala nečestným konaním zrekonštruovanú nehnuteľnosť počas manželstva a tiež zaplatenú počas manželstva, teda získala tak polovicu domu, za ktorý žalovaná v 1. rade zaplatila. Žalovaní považujú žalobu za úžeru.

5. Právna zástupkyňa žalobkyne vo vyjadrení zo dňa 25.05.2018 k odporu žalovaných uviedla, že žalovaní v rodinnom dome žalobkyne bývajú bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Skutočnosti, ktoré uvádzajú vo svojom odpore, že žalovaná v 1. rade zaplatila za dom a teda má právo v ňom bývať, nie sú pravdivé a týmto sa zaoberal súd pri rozhodovaní o vyprataní z nehnuteľnosti. Žalovaná v 1. rade môže v dome bývať, pokiaľ jej žalobkyňa nezabezpečí primeraný byt. Žalobkyňa našla žalovanej v 1. rade

bytovú náhradu, ktorú však žalovaná v 1. rade odmietla a myslí si, že má právo užívať nehnuteľnosť žalobkyne bez toho, aby platila nájom. Žalovaná v 1. rade odmieta uznať vlastnícke právo žalobkyne a na Okresnom súde Senica podávala rôzne žaloby o neplatnosť darovacej zmluvy, o odporovateľnosť právneho úkonu, ktoré však boli ako nedôvodné zamietnuté. I v tomto konaní namieta vlastnícke právo žalobkyne a uvádza nepravdivé skutočnosti, že ju okradla, že ide o úžeru a pod. Žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo od vlastníka, jej brata, o ktorého sa starala a on jej z vďaky daroval predmetnú nehnuteľnosť. Brat žalobkyne nemal kde bývať a žalovaní ho odmietali do domu pustiť. Rovnako aj žalobkyňu zakazujú prístup na jej nehnuteľnosť, nemôže prísť skontrolovať v akom technickom stave sa nachádza a nemá na ňu prístup. Predmetom žaloby je vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie stavieb a pozemkov pod stavbami. Keďže do nehnuteľnosti nemá žalobkyňa prístup nevie, či žalovaní užívajú aj záhradu, a preto túto do žaloby neuviedla. Žalovaní žalobkyňu za celý čas, odkedy prevzala vlastnícke právo od roku 2006 nezaplatili žiadne nájomné, nemá prístup do nehnuteľnosti a musí platiť domovú daň. Nehnuteľnosť neopravuje z dôvodu, že jej žalovaní zamedzujú prístup na nehnuteľnosť a táto je ich užívaním v dezolátnom stave. Nejedná sa vôbec o zrekonštruovaný dom, tak ako to mylne žalovaní uvádzajú. V znaleckom posudku, ktorý žalobkyňa priložila k žalobe je aj fotodokumentácia, z ktorej vyplýva, že žalovaní dom neopravujú a neudržiavajú. Žalovaní žijú na úkor žalobkyne v jej nehnuteľnosti a nie je v súlade so zákonom a dobrými mravmi, aby užívali cudziu nehnuteľnosť zadarmo. Čo sa týka vlastníckeho práva, o tomto už bolo právoplatne rozhodnuté a žalovaná v 1. rade nemá žiadne vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Výšku bezdôvodného obohatenia, teda nájmu stanovil znalec Ing. Pavol Patinka v Znaleckom posudku č. 36/2012, z ktorého žalobkyňa vychádzala a žalovaní vedia o výške nájmu z tohto znaleckého posudku. Mohli začať nájomné platiť, nakoľko súd rozhodol, že sú zaviazaní zaplatiť jej nájomné za obdobie do 07.12.2015. Nakoľko v dome neustále a nepretržite bývajú, žalobkyňa požaduje nájomné za celé obdobie od 08.12.2015 do 08.12.2017.

6. Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení zo dňa 18.09.2018 k vyjadreniu žalobkyne zo dňa 25.05.2018 uviedol, že žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. Žalobkyňa vedome vo svojom vyjadrení neuvádza pravdivé skutočnosti a zavádza súdy z dôvodu, aby jej žalobe vyhovel. Žalovaná v 1. rade býva v uvedenej dome na základe právneho dôvodu daného Najvyšším súdom SR z 03.02.2011, čiže nie ako píše žalobkyňa, bez akéhokoľvek právneho dôvodu. V tomto vyjadrení žalovaný v 2. rade ďalej poukazoval na postup súdu v konaní, ktoré bolo vedené ohľadom vypratania predmetných nehnuteľností a uvádzal dôvody, pre ktoré popiera vlastnícke právo žalobkyne k predmetným nehnuteľnostiam. K predmetu žaloby žalobkyne uviedol, že žalobkyňa nemôže žiadať bezdôvodné obohatenie za užívanie stavieb a pozemkov pod stavbami, môže žiadať buď za užívanie stavieb alebo pozemkov, nemôže žiadať 2 krát za to isté. Keďže nehnuteľnosť žalovaná v 1. rade užíva ako vlastníčka 1/2 nehnuteľnosti, nemôže sa bezdôvodne obohacovať ani ona ani žalovaný v 2. rade. Keďže nehnuteľnosť žalovaná v 1. rade užíva na základe právneho dôvodu daného NS SR z 03.02.2011 platného 21.03.2011, nemôže sa bezdôvodne obohacovať a v uvedenej domácnosti môžu s ňou bývať blízke osoby, čo je žalovaný v 2. rade, takže sa nemôže jednať o bezdôvodné obohacovanie. Žalobkyňa nemá právo na žiadne nájomné, nakoľko ako sama tvrdí je od roku 2006 údajná vlastníčka, nestará sa o dom, neopravuje ho, čiže neplní si svoje vlastnícke povinnosti, ale chce len, aby jej žalovaní platili nájomné, to je v rozpore s dobrými mravmi. Za 12 rokov čo je žalobkyňa údajná vlastníčka nevykonala žiadne opravy na 167 ročnom dome, ktoré sú potrebné, všetky opravy doteraz vykonávali žalovaní. Žalobkyňa sa nestará, aby bol dom v obývaní schopnom stave, ale len chce mať zisk. Žalovaní za 12 rokov do uvedenej nehnuteľnosti investovali dosť peňazí na rôzne opravy, ktoré vlastníčka nebola schopná dať urobiť. Nehnuteľnosť vetrajú, vykurojú, opravujú, pretože ak by to tak nebolo dom by už nestál. Nemajú prečo platiť žalobkyňu akékoľvek nájomné z hore uvedených dôvodov. Žalobkyňa je povinná dať urobiť veľké nevyhnutné opravy a hradiť ich z jej peňazí. Žalovaní nemôžu zasahovať do jej údajného vlastníctva. Žalovaní žijú nie na úkor žalobkyne, ale žijú v polovici nehnuteľnosti žalovanej v 1. rade, a nie je v súlade so zákonom a dobrými mravmi, aby užívali nie cudziu nehnuteľnosť zadarmo. Žalovaní si platia potrebné poplatky, ktoré súvisia s bývaním v dome, zabezpečujú si kurivo na zimu, robia potrebné opravy, vetrajú, vykurojú a nemajú prečo platiť žalobkyňu žiadne nájomné z hore uvedených dôvodov. Ďalej vo svojom vyjadrení namietal Znalecký posudok č. 36/2012 zo dňa 04.04.2012 s tým, že je v ňom veľa chýb a uvedených nepravdivých údajov, znalec stanovil nájomné tržné, ktoré bolo vypočítané v rozpore s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku a bol vypracovaný v prospech žalobkyne. Navrhol preštudovať znalecký posudok zo dňa 24.08.1975, kúpnu zmluvu z roku 1975, čestné prehlásenie D. X. zo dňa 10.02.2001, ktorá potvrdila, že dom bol zaplatený počas trvania manželstva, čím mienil preukázať, že žalovaná v 1. rade je vlastníčka 1/2 domu. Uviedol, že všetky hore uvedené dôkazy sú v súdnom spise sp. zn.

10C/113/2011, ale ak bude potrebné tieto žalovaní súdu predložia. Navrhol predvolať svedka L. X., bytom P. XX, P., avšak neuviedol aká skutočnosť má byť týmto svedkom v konaní preukázaná.

7. Právny zástupca žalovanej v 1. rade vo vyjadrení zo dňa 15.10.2018 k vyjadreniu žalobkyne zo dňa 25.05.2018 uviedol, že žalovaná v 1. rade v celom rozsahu zotrúva na dôvodoch, uvedených v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 05.04.2018, v ktorom okrem iného poukázala aj na skutočnosť, že konanie, ktoré sa vedie na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 9C/55/2011 doteraz nebolo právoplatné ukončené, pričom aj v tomto konaní si žalobkyňa voči žalovanej v 1. rade uplatnila úhradu z titulu bezdôvodného obohatenia a aj v tomto konaní sa rieši otázka výšky tejto úhrady, ako aj rozsah skutočného užívania nehnuteľnosti zo strany žalovanej v 1. rade. Vzhľadom k tomu, že konanie vedené pod sp. zn. 9C/55/2011 doteraz nebolo ukončené a v tomto konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu aj v tomto konaní navrhol, aby konanie vedené na súde pod sp. zn. 5C/63/2017 bolo prerušené do právoplatného ukončenia konania vedeného pod sp. zn. 9C/55/2011. Ďalej uviedol, že tvrdenie žalobkyne o tom, že poskytla žalovanej v 1. rade náhradný byt a tá ho odmietla, sa nezakladá na pravde. Obdobne na pravde sa nezakladá tvrdenie žalobkyne, že žalovaní užívajú aj parcelu č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 374 m², ktorá je zapísaná na LV č. XX pre obec a k.ú. Y. Y.. Parcelu č. XXX, obdobne ako parcelu č. XXX/X, žalovaná v 1. rade vôbec neužíva. Aj tvrdenie žalobkyne, že jej žalovaní znemožňujú vstup a tento jej „zakazujú“ nie je nič iné, ako ničím - žiadnymi dôkazmi - nepodložené tvrdenie. Žalovaná v 1. rade nesúhlasí ani s výškou v žalobe uplatnenej sumy, ktorú v žalobe žalobkyňa raz zdôvodňuje ako sumu uplatnenú z titulu nájmu a v inej časti žaloby zas ako sumu uplatnenú z titulu bezdôvodného obohatenia.

8. Súd na návrh žalovanej v 1. rade uznesením č.k. 5C/63/2017-138 zo dňa 29.07.2019 prerušil konanie v danej veci do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 9C/55/2011 a následne uznesením č.k. 5C/63/2017-161 zo dňa 12.03.2020 prerušil konanie do právoplatného skončenia dovolacieho konania vo veci vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 9C/55/2011. Súd uznesením č.k. 5C/63/2017-174 zo dňa 09.12.2020 rozhodol, že pokračuje v konaní vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 5C/63/2017 z toho dôvodu, že dovolacie konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 9C/55/2011 bolo právoplatne skončené dňa 16.06.2020 uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 3Cdo/33/2020 zo dňa 28.04.2020, ktorým dovolací súd dovolanie žalovanej v 1. rade odmietol, čím odpadla prekážka, pre ktorú bolo konanie prerušené.

9. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, výsluchom žalovanej v 1. rade, výsluchom svedkyne Q. E., výpisom z listu vlastníctva č. 17 pre obec a k.ú. Y. Y., okres T., rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 9C/55/2011-330 zo dňa 19.04.2017, rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/49/2018-406 zo dňa 31.07.2019 a uznesením Najvyššieho súdu SR č.k. 3Cdo/33/2020 zo dňa 28.04.2020, Znaleckým posudkom č. 36/2012 zo dňa 04.04.2012 vypracovaným znalcom Ing. Pavlom Patinkom, Znaleckým posudkom č. 66/1975 zo dňa 24.08.1975 vypracovaným znalcom Štefanom Lacom, pokladničnými dokladmi predloženými žalovanou v 1. rade, čestným prehlásením Q. E. a R.. P. P., fotografiami domu a záhrady, fotografiami šopy a chlievov, ako aj ďalším obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

10. Súd mal preukázané z rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 9C/55/2011-330 zo dňa 19.04.2017, ktorý v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/49/2018-406 zo dňa 31.07.2019, nadobudol právoplatnosť vo výroku I. dňa 23.09.2019 a vo výroku II. dňa 10.05.2017, že týmto rozsudkom súd vo výroku I. žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi spoločne a nerozdielne sumu 5.028,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.972,62 € od 27.06.2013 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.971,21 € od 21.04.2015 do zaplatenia a vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.088,17 € od 30.12.2015 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku II. vo zvyšnej časti zaplatenia istiny a úroku z omeškania súd žalobu zamietol, vo výroku III. žalobkyňi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 8,56 %, vo výroku IV. žalobkyňi a žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť nahradiť trovy štátu predstavujúce vyplatené znalečné, a to žalobkyňa v rozsahu 45,71 % a každý zo žalovaných v rozsahu 27,14 % a vo výroku V. žalovanému v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť pomernú časť súdneho poplatku zo žaloby vo výške 23,80 €. Súd mal preukázané z rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/49/2018-406 zo dňa 31.07.2019, že odvolací súd týmto rozsudkom odvolacie konanie o odvolaní žalovaného v 2. rade zastavil, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti veci samej potvrdil a v časti o náhrade trov konania, náhrade trov štátu a poplatkovej povinnosti rozsudok zrušil a vec vrátil súdu

prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok Krajského súdu v Trnave nadobudol právoplatnosť dňa 23.09.2019. Proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/49/2018-406 zo dňa 31.07.2019 podala žalovaná v 1. rade dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 3Cdo/33/2020 zo dňa 28.04.2020 tak, že dovolanie odmietol a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

11. Právna zástupkyňa žalovanej v 1. rade vo vyjadrení, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 29.04.2021 uviedla, že žalovaná v 1. rade trvá na vyjadreniach a prednesoch učiných v súdnom konaní a trvá na zamietnutí žaloby v celom rozsahu. Navrhuje v konaní ako dôkaz vykonať výsluch žalobkyne a žalovanej v 1. rade. Žalovaná v 1. rade nijakým spôsobom neužíva parcelu č. XXX vo výmere 374 m², parcelu registra „C“ zapísanú na liste vlastníctva č. XX, k.ú. Y. Y., za ktorú žalobkyňa predmetnou žalobou žiada vydanie bezdôvodného obohatenia. Na predmetnej parcele č. XXX stál v minulosti starý dom, tento je zbúraný a žalovaná v 1. rade na parcelu nevstupuje, na parcele sú kríky a stromy. Žalovaná v 1. rade užíva výlučne rodinný dom súpisné č. XX stojaci na parcele č. XXX/X, k.ú. Y. Y.. Nie je pravdou, že túto nehnuteľnosť užíva bez právneho dôvodu. Naopak, žalovaná v 1. rade má odvodené právo bývania, poukázala na znenie uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3M Cdo 19/2009 zo dňa 03.02.2011, ktoré doložila do konania. Poukázala na skutočnosť, že Najvyšší súd SR v predmetnom rozhodnutí neuvádza, že žalovaná má za toto užívanie nehnuteľnosti platiť odplatu. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa dlhodobo rodinný dom súpisné č. XX neutržiava, žalovaná v 1. rade ho opravuje a vykonáva jeho údržbu. Predmetný rodinný dom má vek 171 rokov. Žalovaná v 1. rade má aj z týchto dôvodov za to, že žalobkyni nepatrí bezdôvodné obohatenie, resp. priznanie tohto nároku je v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná v 1. rade nikdy nezamedzovala žalobkyni prístup do nehnuteľnosti. Žalovaná v 1. rade počas manželstva s bratom žalobkyne L. E. do rodinného domu súpisné č. XX investovala finančné prostriedky, do jeho údržby a opráv, nehnuteľnosť zhodnotili z prostriedkov v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Tým, že L. E. previedol darom rodinný dom na žalobkyňu, obišli tým zákonný nárok žalovanej v 1. rade domáhať sa vložených investícií počas BSM do tohto rodinného domu. Žalovaná v 1. rade preto namietá, že žalobkyňa sa takýmto spôsobom obohatila zasa na úkor nej, žalovanej v 1. rade, preto je uplatňovaný nárok žalobkyne v rozpore s dobrými mravmi.

12. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne. Žalobkyňa nevedela uviesť v akom rozsahu žalovaní 1. a 2. rade užívajú parcelu č. 251, akú časť parcely č. 247/1 zaberá rodinný dom a ani, či žalovaní v 1. a 2. rade užívajú celý dom alebo len jeho časť. Uviedla, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu nikdy nenavštívila, pretože žalovaní by ju tam nevypustili. Na ohliadke predmetných nehnuteľností v roku 2012, za účelom vypracovania znaleckého posudku znalcom Ing. Patinkom, nebola prítomná, pretože žalovaná v 1. rade ju do nehnuteľnosti nevypustila. Odvtedy v nehnuteľnosti nebola, pretože žalovaná v 1. rade má bránu stále zamknutú. Od roku 2006, odkedy je vlastníčkou predmetných nehnuteľností, jej žalovaní v 1. a 2. rade za ich užívanie nezaplatili ani cent.

13. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej v 1. rade. Žalovaná v 1. rade potvrdila, že parcelu č. XXX/X užíva celú, dom aj dvor. Dom vykuruje drevom, v jednej aj v druhej izbe sú kachle. Drevo má uskladnené v drevenej šope, ktorá sa nachádza vzadu za domom. V období od 08.12.2015 do 08.12.2017 užívala len časť šopy postavenej na parcele č. XXX/X, na ktorej mala uskladnené drevo, a to asi 3 m². Zvyšok šopy neužíval nikto, pretože strecha padala. V súčasnej dobe už strecha na šope spadla úplne. Žalobkyňa mohla zvyšok šopy užívať a nie je pravdou, že ju do nehnuteľnosti nechcela vpustiť. Parcelu č. XXX v k.ú. Y. Y. neužíva, pretože táto nesúvisí s vchodom do domu. Na vstupe na parcelu č. XXX je drevená brána. Na parcelu č. XXX vstupuje len vtedy, keď je to potrebné v súvislosti s údržbou domu, napr. keď jej tam spadne škridla alebo keď tam ide vyrezať nejaký krík, to však neznamená, že túto parcelu užíva. Žalobkyňu vyzývala, aby opravila a udržiavala nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto sporu, ale obrátilo sa to proti nej. Údržbu a opravu predmetných nehnuteľností robí žalovaná v 1. rade, žalovaný v 2. rade a popri prípade jej pomáhajú jej deti. Bola by ochotná vystať sa z predmetnej nehnuteľnosti ak by jej bolo zabezpečené náhradné bývanie.

14. Právna zástupkyňa žalovanej v 1. rade dňa 14.05.2021 doručila do konania doklady žalovanej v 1. rade k údržbe nehnuteľností, ide o pokladničné doklady a faktúry (nachádzajú sa na č.l. 233-252 tohto spisu) k sumám, ktoré žalovaná v 1. rade zaplatila. Zároveň predložila Znalecký posudok zo dňa 24.08.1975 a navrhla, aby súd vo veci vypočul svedkyňu, dcéru žalovanej v 1. rade Q. E.Ú., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, P. k tomu, ako sa žalovaná v 1. rade o dom stará a udržiava ho. Ďalej uviedla, že za uplynulé roky, čo je vlastníčkou rodinného domu žalobkyňa, sa žalovanej v 1. rade nadmernou

vlhkosťou v dome zničil nábytok, koberce, elektrospotrebiče, šatstvo, topánky atď., čím jej vznikli nie malé finančné škody. Uviedla, že žalovaná v 1. rade opravuje svoju výpoveď v tom, akú plochu z pozemku č. XXX/X v skutočnosti užíva, nakoľko zistila, že neužíva celú plochu, teda 279 m², ale len 181,5 m², čiže o 97,5 m² menej.

15. Právna zástupkyňa žalobkyne vo vyjadrení zo dňa 07.06.2021 k vyjadreniu právnej zástupkyne žalovanej v 1. rade uviedla, že všetky potvrdenky o nákupe vecí, ktoré sú čitateľné, sú z rokov 2005 a 2006. Podľa faktúry z roku 2006 boli dané nové dvere a v tom istom roku vykonané murárske práce. Nevie z akého dôvodu žalovaná v 1. rade predložila faktúry za zakúpenie palivového dreva z roku 2012, zakúpenie uhlia z roku 2007 a 2008 a čistenie komína z roku 2010. Pokiaľ ide o znalecký posudok Štefana Lacu, v tomto sa okrem popisu technického stavu, ktorý bol zlý, uvádza, že budúci prenajímateľ mieni budovu asanovať. Pravdepodobne išlo o dom na parcele č. XXX, ktorý bol zbúraný. Všetky práce, ktoré boli fakturované boli vykonané ešte počas manželstva žalovanej v 1. rade s bratom žalobkyne a po ich rozvode si mohla žalovaná v 1. rade tieto uplatniť vo vyporiadaní BSM, čo neurobila. Je úplne nelogické, aby si uplatňovala náklady za nákup palivového dreva a uhlia, keď celé roky v dome žalobkyne býva, nehnuteľnosti užíva úplne zadarmo a nič jej neplatí. Tieto otázky nakoniec riešil Okresný súd Senica v predchádzajúcich konaniach sp. zn. 10C/113/2011 (návrh o vypratanie), sp. zn. 6C/119/2007 (o neplatnosť právneho úkonu), sp. zn. 11C/119/2008 (o neplatnosť darovacej zmluvy, ktorý bol zamietnutý), sp. zn. 7C/113/2007 (odporovateľnosť právneho úkonu, na návrh žalovanej v 1. rade, bol takisto zamietnutý). V konaní na Okresnom súde Senica sp. zn. 9C/55/2011 podala žalobkyňa žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia o zaplatenie sumy 9.264,00 €, čo predstavovalo nezaplatený nájom. V tomto konaní žiadala zaplatiť bezdôvodné obohatenie za užívanie všetkých troch parciel, rodinného domu a všetkých stavieb. Keďže však žalovaná poprela, že by užívala parcelu č. XXX/X - záhrady a vzhľadom k tomu, že žalobkyňa býva v T., nepreukázala že by žalovaná užívala i túto nehnuteľnosť, a preto súd zaviazal žalovaných na zaplatenie bezdôvodného obohatenia bez tejto záhrady, avšak za obe parcely, teda parcelu č. XXX/X a č. XXX, a to z toho dôvodu, že ostatné pozemky boli zastavané plochy a nádvoria a z ich označenia a samotnej stavby rodinného domu mal súd za to, že v súvislosti s užívaním rodinného domu sú užívané i zastavané plochy a nádvoria. Keďže žalovaná v 1. rade popiera užívanie parcely č. XXX - zastavané plochy a nádvoria a žalobkyňa zistila, že parcela je zarastená rôznymi stromami a kríkmi, o čom svedčia i fotografie, nie je schopná preukázať, že žalovaní tieto parcely užívajú, a preto vzala žalobu čiastočne späť. Čiastočné späťvzatie sa týka užívania parcely č. XXX vo výmere 374 m². Podľa znaleckého posudku Ing. Patinku ročný nájom za m² predstavuje sumu 0,965 €. Ročný nájom za celú parcelu č. 251 vo výmere 374 m² (374 m² x 0,965 €) predstavuje sumu 360,91 €. Dvojročný nájom predstavuje sumu 721,82 € (360,91 € x 2). Žalobu vzala čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 721,82 € a v tejto časti žiadala konanie zastaviť. Trvala však na žalobe, pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie týkajúce sa užívania parcely č. 247/1 a rodinného domu postaveného na parcele č. 247/1 za obdobie dvoch rokov, tak ako je uvedené v žalobe, tzn. od 08.12.2015 do 08.12.2017. Celkovo teda žiadala, aby boli žalovaní zaviazaní zaplatiť jej spoločne a nerozdielne sumu 1.248,46 € s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % odo dňa podania žaloby, teda od 09.12.2017 do zaplatenia. Žalobkyňa nesúhlasila s tvrdením žalovanej v 1. rade, že neužíva celú parcelu č. 247/1, ale len výmeru 181,5 m². Žalovaná v 1. rade neuviedla kde sa nachádza 97,5 m², ktoré údajne neužíva. Súčasne doložila snímok z domu a z dvora domu č. XX, ktorý užívajú žalovaní. Tento je úplne zaprataný.

16. Právna zástupkyňa žalovanej v 1. rade vo vyjadrení, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 19.08.2021 uviedla, že žalovaná v 1. rade súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby čo do sumy 721,82 € s príslušenstvom. Žalovanou v 1. rade predložené pokladničné doklady a faktúry k sumám, ktoré žalovaná v 1. rade zaplatila v súvislosti s opravami nehnuteľnosti preukazujú tvrdenia žalovanej v 1. rade o tom, že nehnuteľnosti opravuje na svoje náklady, pričom žalobkyňa toto nerobí. Pokiaľ ide o znalecký posudok zo dňa 24.08.1975, tento bol vyhotovený na nehnuteľnosť č. domu XX, k.ú. Y. Y.. Nešlo o dom na parcele č. XXX, k.ú. Y. Y., v čase vyhotovenia posudku tam už žiaden dom nestál. V posudku je uvedené, že parcela č. XXX, k.ú. Y. Y. vo výmere 374 m² je dvor. Oceňovaný rodinný dom stál v tom čase na parcele č. XXX, k.ú. Y. Y. vo výmere 712 m² (aktuálny zápis je parcela č. XXX/X, k.ú. Y. Y. vo výmere 279 m²). Žalovaná v 1. rade nemala možnosť vyporiadať vložené investície do nehnuteľností v rámci vyporiadania BSM po rozvode manželstva z dôvodu, že jej bývalý manžel nehnuteľnosti previedol na žalobkyňu. K vyporiadaniu BSM nedošlo, bývalý manžel žalovanej v 1. rade L. E. a žalobkyňa scudzovacou zmluvou odňali žalovanej v 1. rade možnosť domôcť sa vyplatenia vložených investícií, nezostal žiaden majetok, z ktorého by ju bývalý manžel mohol vyplatiť. Žalovaná v 1. rade namieta, že daným spôsobom sa práve žalobkyňa obohatila na úkor žalovanej v 1. rade.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení uvádza, že žalovaná v 1. rade iniciovala súdne konania, ktorými sa snažila dosiahnuť nápravu tohto stavu (neplatnosť darovacej zmluvy, odporovateľnosť právneho úkonu), avšak jej žaloby boli zamietnuté. Žalovaná v 1. rade teda nezostala nečinná a svoje nároky sa snažila uplatniť si aj súdnou cestou. Žalovaná v 1. rade neobýva dom bez právneho dôvodu. Naopak. Žalovaná v 1. rade nehnuteľnosť obýva z dôvodu, že jej bývalý manžel a ani žalobkyňa nezabezpečili bytovú náhradu. V predchádzajúcich súdnych konaniach, poukázala napríklad na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3M Cdo 19/2009 zo dňa 03.02.2011, došlo k pochybeniam. Žalobkyňa si v týchto konaniach uplatňovala nároky, ktoré nevie preukázať. Išlo o nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia (nájmu) za záhradu na parcele č. XXX/X, k.ú. Y. Y., ktorú žalovaná v 1. rade neužíva, tiež si žalobkyňa uplatňovala bezdôvodné obohatenie za parcelu č. XXX, k.ú. Y. Y., ktorú rovnako žalovaná v 1. rade neužíva, žalobkyňa v týchto konaniach nepreukázala ani rozsah užívania parcely č. 247/1, k.ú. Y. Y. žalovanou v 1. rade. Súd sice žalobkyni jej nároky v predchádzajúcich súdnych sporoch priznal, avšak v súčasnosti je zrejmé, že žalobkyňa tieto nároky nevie preukázať. Pokiaľ ide o neužívanie parcely č. XXX/X, k.ú. Y. Y. v celom rozsahu jej výmery, na parcele sa nachádza drevená šopa a chlievy, na rozlohe 97,5 m², ktoré žalovaná v 1. rade neužíva, nakoľko sú v havarijnom stave, je na nich spadnutá strecha (čo je dôsledok toho, že žalobkyňa nehnuteľnosti neudržiava). Fotografie vyhotovené žalobkyňou túto skutočnosť nezachycujú, fotograf odfoťil len tú časť, ktorá mu vyhovovala. Právna zástupkyňa žalovanej v 1. rade dňa 21.09.2021 doručila súdu fotografie, na ktorých je vyfotografovaná drevená šopa a chlievy.

17. Súd mal preukázané z listu vlastníctva č. XX pre okres T., obec Y. Y. a katastrálne územie Y. Y., že žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Y. Y., a to parcely č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 279 m², parcely č. XXX/X - záhrady vo výmere 433 m², parcely č. XXX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 374 m² a rodinného domu súpisné č. XX postaveného na parcele č. XXX/X (ďalej len „predmetné nehnuteľnosti“) v podiele 1/1, teda v celosti. Nadobúdacím titulom bola darovacia zmluva V-1770/06 vz. 84/06.

18. Súd mal preukázané zo Znaleckého posudku č. 66/1975 zo dňa 24.08.1975 vypracovaného znalcom Štefanom Lacom, predloženým v spore žalovanou v 1. rade, že znalec ku dňu 24.08.1975 ocenil predmetné nehnuteľnosti na sumu 10.160,00 Kčs. Znalec v posudku okrem iného uviedol, že ide o malý rodinný domček, ktorý bol postavený pred 125 rokmi (teda niekedy okolo roku 1850) a tento sa bude asanovať, nakoľko opravy nie je schopný. Hospodárska časť je v dezolátnom stave.

19. Súd mal preukázané zo Znaleckého posudku č. 36/2012 zo dňa 04.04.2012 vypracovaného znalcom Ing. Pavlom Patinkom, predloženým v spore žalobkyňou, že s poukazom na vek a stav predmetných nehnuteľností je trhovú hodnotu nájmu za stavby v sume 355,00 € za rok a trhovú hodnotu nájmu za pozemky v sume 0,965 € za m² za rok. Vek stavby znalec stanovil na základe potvrdenia obce, stavebnej konštrukcie a miestnym zistením a vychádzal z toho, že dom bol postavený v roku 1925. Technický stav domu je zhoršený, údržba je zanedbaná a viac rokov nevykonávaná.

20. Súd mal preukázané vylúčením svedkyne Q. E., dcéry žalovanej v 1. rade, sestry žalovaného v 2. rade a netere žalobkyne, že rodinný dom súpisné č. XX v Y. Y. a parcelu č. XXX/X, na ktorej je tento dom postavený užívajú žalovaní v 1. a 2. rade. Strecha na šope a chlieve je spojená a od roku 2015 až doteraz postupne padala a zasahovala do strechy domu súpisné č. XX a narúšala jeho statiku až pred zhruba pol rokom strecha na šope a chlieve spadla úplne. V roku 2015 spočiatku bolo možné túto šopu užívať. Žalobkyňa na uvedených nehnuteľnostiach v období od 8.12.2015 do 08.12.2017 nevykonávala žiadnu údržbu. S opravami nehnuteľnosti pomáha žalovanej v 1. rade všetkých jej 5 detí a ich kamaráti. Svedkyňa nevedela uviesť, ktoré konkrétne opravy boli uskutočnené v období od 08.12.2015 do 08.12.2017. Spolu so súrodencami nechávajú matku (žalovanú v 1. rade) bývať v takých podmienkach preto, lebo dom si kúpila spolu s otcom a patrí jej.

21. Podľa § 451 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

23. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

24. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

25. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

26. Žalobkyňa sa domáhala, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť jej sumu zodpovedajúcu trhovej hodnote nájmu za užívanie parcely č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorí vo výmere 279 m², parcely č. XXX - zastavané plochy a nádvorí vo výmere 374 m² a rodinného domu súpisné č. XX postaveného na parcele č. XXX/X z toho dôvodu, že tieto jej nehnuteľnosti žalovaní v 1. a 2. rade užívajú bez toho, aby jej platili ako vlastníčke akúkoľvek úhradu za užívanie. Žalobkyňa však počas konania podaním zo dňa 07.06.2021 vzala žalobu čiastočne späť, a to v časti týkajúcej sa zaplata sumy 721,82 €, pretože nebola v spore schopná preukázať, že žalovaní v 1. a 2. rade užívajú aj parcelu č. XXX - zastavané plochy a nádvorí vo výmere 374 m², a preto súd konanie v tejto časti v zmysle ustanovenia § 145 ods. 2 CSP zastavil.

27. Predmetom sporu potom zostal žalobkyňou uplatnený nárok na zaplata sumy 1.248,46 € a úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.248,46 € od 09.12.2017 do zaplata zodpovedajúci trhovej hodnote nájmu za užívanie parcely č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorí vo výmere 279 m² a rodinného domu súpisné č. XX postaveného na parcele č. XXX/X.

28. Súd z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil ten právny záver, že žaloba bola, po jej čiastočnom späťvzátí, podaná dôvodne. Žalobkyňa v spore predložením listu vlastníctva jednoznačne preukázala, že je vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Y. Y., zapísaných na liste vlastníctva č. XX pre okres T., obec Y. Y. a katastrálne územie Y. Y., a to parcely č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorí vo výmere 279 m², parcely č. XXX/X - záhrady vo výmere 433 m², parcely č. XXX - zastavané plochy a nádvorí vo výmere 374 m² a rodinného domu súpisné č. XX postaveného na parcele č. XXX/X v celosti. Súd tvrdenia žalovaných v 1. a 2. rade, ktorými namietali vlastnícke právo žalobkyne k hore uvedeným nehnuteľnostiam považoval v danom spore za právne irelevantné a účelové, pretože vlastnícke právo žalobkyne k hore uvedeným nehnuteľnostiam bolo právoplatne potvrdené už v predchádzajúcich konaniach vedených na tunajšom súde.

29. Žalovaní v 1. a 2. rade nepopierali užívanie rodinného domu súpisné č. XX postavenom na parcele č. XXX/X, nachádzajúcej sa v k.ú. Y. Y., ale popierali užívanie celej parcely č. XXX/X, na ktorej je dom a drevená šopa postavený. Žalovaná v 1. rade vo svojej výpovedi najskôr potvrdila, že parcelu č. XXX/X užíva celú, neskôr svoju výpoveď opravila tak, že z parcely č. XXX/X užíva len plochu 181,5 m². Potvrdila, že v drevenej šope, ktorá sa nachádza vzadu za domom mala v období od 8.12.2015 do 8.12.2017 uskladnené drevo, a to na ploche asi 3 m². Taktiež výsluchom svedkyne Q. E., dcéry žalovanej v 1. rade, mal súd preukázané, že rodinný dom súpisné č. XX v Y. Y. a parcelu č. XXX/X, na ktorej je tento dom postavený užívajú žalovaní v 1. a 2. rade. Čo sa týka pozemku parcely č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorí, už z označenia a samotnej povahy tohto pozemku (na liste vlastníctva č. XX pre k.ú. Y. Y. je druh, účelové určenie a spôsob využívania pozemku parcely č. XXX/X evidovaný ako zastavané plochy a nádvorí) vyplýva, že jeho užívanie priamo súvisí s užívaním samotnej stavby na ňom postavenej, v tomto prípade rodinného domu, a keďže žalovaní v 1. a 2. rade v období od 08.12.2015 do 08.12.2017 rodinný dom preukázateľne užívali a aj naďalej užívajú (v spore preukázané zhodnými tvrdeniami strán), má súd za to, že v súvislosti s tým sú žalovanými v 1. a 2. rade užívané aj zastavané plochy a nádvorí. Žalovaná v 1. rade mala pôvodne právo bývania v predmetnom dome odvodené z titulu existencie jej manželského vzťahu s bratom žalobkyne Ľudovítom Dingom, pôvodným vlastníkom domu. Toto jej právo rozvodom zaniklo, i keď povinnosť vypratať nehnuteľnosť uložená jej právoplatným rozhodnutím tunajšieho súdu je viazaná na zabezpečenie bytovej náhrady zo strany žalobkyne. Treba však zdôrazniť, že aj keď žalovaná v 1. rade nemá povinnosť nehnuteľnosti vypratať až do zabezpečenia bytovej náhrady zo strany žalobkyne, to ale neznamená, že by mala do tej doby voči žalobkyňi právo na bezplatné poskytovanie bývania. Žalovaní v 1. a 2. rade užívajú nehnuteľnosti

bez právneho dôvodu a bezodplatne. Uvedené bezodplatné užívanie nehnuteľností vykazuje znaky bezdôvodného obohatenia.

30. Bezodhodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezodhodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka) tomu, na úkor koho sa získal (§ 456 Občianskeho zákonníka). Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V prejednávanej veci došlo proti vôli žalobkyne k tomu, že fakticky poskytovala plnenie (po určitý čas bola okolnosťami donútená trpieť užívanie predmetných nehnuteľností žalovanými v 1. a 2. rade) bez akéhokoľvek právneho podkladu (bez právneho titulu) a bez toho, že by jej za ňou poskytované plnenie bola platená náhrada. Na jej strane ide o prípad plnenia bez právneho dôvodu, ktoré je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia založenou na tom, že medzi zúčastnenými osobami od počiatku chýba právny vzťah zakladajúci nárok na plnenie. Dôsledkom takéhoto plnenia je obohatenie, obsahom ktorého je získanie určitej majetkovej hodnoty subjektom, ktorému bolo plnené. Majetkovú hodnotu v uvedenom zmysle získa (obohatí sa) nielen ten, komu sa zvýšili aktíva alebo znížili pasíva, ale aj ten, komu sa neznížili aktíva, hoci by sa inak, pokiaľ by existoval právny dôvod plnenia, jeho majetkový stav zmenšil, pretože za prijímané plnenie by musel poskytovať náhradu. O plnenie bez právneho dôvodu ide tiež v prípade užívania nehnuteľností bez nájomnej či inej zmluvy alebo iného titulu (povinnosť plniť môže v niektorých prípadoch vyplývať tiež zo zákona alebo z rozhodnutia súdu) oprávňujúceho tieto nehnuteľnosti užívať. Pre vyriešenie otázky, kto v prípade takéhoto plnenia získava majetkovú hodnotu a kto je teda povinný vydať získané bezdôvodné obohatenie, je rozhodujúce, kto uvedené plnenie prijíma, teda kto realizuje užívateľské oprávnenia bez právneho dôvodu, bez poskytovania náhrady za vykonávanie jemu nepatriacich oprávnení a bez toho, aby sa jeho majetok zmenšil o prostriedky vynaložené v súvislosti s právnym vzťahom zakladajúcim právo užívať nehnuteľnosti. Keďže príjemca takéhoto plnenia nie je, vzhľadom na samu povahu plnenia, schopný vrátiť ho, je povinný nahradit' bezdôvodné obohatenie vo forme peňažnej náhrady (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za prijímateľa plnenia poskytovaného žalobkyňou, teda za subjekt realizujúci užívateľské oprávnenia bez právneho dôvodu, treba preto považovať žalovaných v 1. a 2. rade, ktorí sa vykonávaním im nepatriacich oprávnení bezdôvodne obohatili, ich majetok sa nezmenšil o prostriedky, ktoré by museli vynaložiť za výkon týchto oprávnení v prípade, že by im vyplývali z právne relevantného titulu (v danom prípade z právneho úkonu uzavretého so žalobkyňou). Z hľadiska hmotno-právneho sú teda žalovaní v 1. a 2. rade v právnom vzťahu bezdôvodného obohatenia nositeľmi povinnosti, o uloženie ktorej žalobkyňa žiada, a preto sú v prejednávanej veci pasívne legitimovaní.

31. I keď sa užívaním nehnuteľností žalobkyne nezvýšili aktíva žalovaných v 1. a 2. rade, je zároveň zrejme, že prijímaním plnenia (užívaním nehnuteľností bez právneho dôvodu - bez dohody) sa ani nezvýšili ich pasíva. Pokiaľ by totiž uvedené plnenie prijímali na základe právneho dôvodu (teda dohody so žalobkyňou), ich majetkový stav by sa zmenšil, lebo za prijímané plnenie by jej poskytovali náhradu. Jedná sa teda o prípad bezdôvodného obohatenia, keď žalovaní v 1. a 2. rade získali majetkový prospech bez právneho dôvodu. Výšku majetkového prospechu žalovaných v 1. a 2. rade vyjadruje peňažná čiastka, ktorú by obvykle bolo nevyhnutné vynaložiť v danom mieste a čase za porovnateľné užívanie nehnuteľností (viď rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 252/2007 zo dňa 30.7.2008), a preto súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie, teda zaplatiť žalobkyňi spoločne a nerozdielne sumu 1.248,46 €, pričom výška tejto sumy, resp. spôsob jej výpočtu bol určený v Znaleckom posudku č. 36/2012 zo dňa 04.04.2012 vypracovaným znalcom Ing. Pavlom Patinkom.

32. Žalovaná v 1. rade si v spore uplatnila započítanie investícií na údržbu domu, jeho opravy a bežnú prevádzku (zakúpenie palivového dreva a uhlia, za čistenie komína), o čom ako dôkaz preložila súdu pokladničné doklady a faktúry (nachádzajú sa na č.l. 233-252 tohto spisu), pričom niektoré z predložených dokladov, nie sú čitateľné (na čo súd právnu zástupkyňu žalovanej v 1. rade upozornil a vyzval ju k náprave) a väčšina z nich sa nevzťahuje na rozhodné obdobie (od 08.12.2015 do 08.12.2017). Čo sa týka investícií do zhodnotenia predmetných nehnuteľností tieto mala žalovaná v 1. rade možnosť uplatniť si v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov s manželom L. E., čo však neurobila a predkladanie takýchto dôkazov a domáhania sa nápravy v tomto konaní nie je právne

možné a je teda irelevantné. Čo sa týka investícií vynaložených žalovanou v 1. rade na údržbu domu a jeho opravy, k takýmto zásahom do nehnuteľnosti nemala žalovaná v 1. rade od žalobkyne žiaden súhlas, takže tieto práce vykonávala na vlastné riziko a náklady a čo sa týka investícií vynaložených na bežnú prevádzku domu, teda na zakúpenie palivového dreva a uhlia, na čistenie komína, už z povahy tohto sporu vyplýva, že žalobkyňa nedala žalovaným ani v 1. rade ani v 2. rade súhlas s užívaním jej nehnuteľností, tieto užívali a užívajú proti jej vôli a nie je teda žiadny dôvod, aby im žalobkyňa zabezpečovala komfort pri neoprávnenom užívaní jej nehnuteľností a nahradila žalovanej v 1. rade prostriedky vynaložené na zabezpečenia vykurovania predmetnej nehnuteľnosti. Z hore uvedených dôvodov sa súd v odôvodnení tohto rozhodnutia žalovanou v 1. rade predloženými pokladničnými dokladmi a faktúrami bližšie nazaoberal.

33. Podľa § 517 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

34. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

36. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2015, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobkyni právo požadovať od žalovaných v 1. a 2. rade ako dlžníkov, popri plnení, aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Súd teda dospel k záveru, že žalobkyňa žiada oprávnene aj úroky z omeškania, a preto uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne, čo je o 5 percentuálnych bodov viac ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda ku dňu 09.12.2017, a to zo sumy 1.248,46 € od 09.12.2017 až do zaplatenia, tak ako žiadala žalobkyňa, nakoľko žalovaní v 1. a 2. rade sa preukázateľne o výške bezdôvodného obohatenia dozvedeli už minimálne dňa 19.04.2017, kedy bol vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/55/2011 vyhlásený rozsudok, takže dňom 09.12.2017 boli už s plnením v omeškaní.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Žalobkyňa zavinila čiastočné zastavenie konania tým, že počas konania vzala žalobu čiastočne späť, a to v časti o zaplatenie sumy 721,82 € z toho dôvodu, že nebola schopná preukázať užívanie parcely č. 251 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 374 m² žalovanými v 1. a 2. rade. Žalobkyňa si žalobou uplatňovala zaplatenie sumy 1.970,00 €, zavinením čiastočného zastavenia konania mala však žalobkyňa v konaní úspech len čiastočný, a to v percentuálnom pomere 63,37 % (v časti týkajúcej sa sumy 1.248,46 € zo žalovanej istiny) a žalovaní v 1. a 2. rade mali v konaní úspech v percentuálnom pomere 36,63 % (v časti týkajúcej sa sumy 721,82 € zo žalovanej istiny), čím mala v konečnom dôsledku žalobkyňa v konaní prevažný úspech v rozsahu 26,74 % (63,37 % - 36,63 %). Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 26,74 %.

41. Súd rozhodne o výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Senica.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku.